

at det er et vel stærkt Forlangende. Naar vi f. Ex. tage Belforts Forsvar, som jo er bleven verdensberømt, saa havde Belfort en Udstrækning, troer jeg, af lidt over 2 Mil, og den havde til sit Forsvar 16,000 Mand, hvis jeg er rigtig underrettet, jeg har det fra min ærede Ven der, som har studeret det meget nøie (N. P. Senjen), og af Tropperne vare kun 2 Batailloner Infanteri, alle de andre vare Mobilgardister. For at man imidlertid ikke skal tro, at det er nogen særlig Faderkærlighed, jeg har for Hals-Nov, vil jeg bemærke, at, dersom man mener, at det er saa ønskeligt og nødvendigt at have Reduiten mere mod Syd — jeg mener det ikke, jeg tror ikke, at det er heldigt, — og dersom man nu har saa stor Fjendskærlighed for Helgenæs, hvorfor har den ærede Minister saa ikke ladet Underjørgelsen ste i en lidt mere udvidet Form, hvorfor har han knyttet den saa bestemt til en saa ringe Befættings Forsvar? Derved indskrænkes Betragtningen ganske overordentlig stærkt. Jeg er overbevist om, at, dersom Ministeren ikke havde gjort det, saa vilde Kommissionen have henledet hans Opmærksomhed paa det samme Punkt, som den nu har henledet den paa ved Helgenæs, men paa en Linie dragen fra Anebelvig over Agrihen til Handrup, tror jeg den hedder, og Draabhyøidepartiet, hvor den slutter sig til Kattegat. Denne Linie er ikke længere, snarere kortere end den ved Nov, og naar man indtager denne Linie, som gaar langsmed et meget fremtrædende Bakkedrag, saa vil man have fuld Frihed for det Første til at bryde frem, man vil have et stort Terrain bag sig, hvor man kunde lade Tropperne kantomnere, saaledes at man ikke behøver at bygge Kaserner, og man vil i selve Ebeltoft og Kjøbstad have et ganske overordentlig godt og skjult Sted for de Skibe, man vil have liggende, for de Tilførsler, der komme eller de Transporter, som man vil forsøge paa under gunstige Omstændigheder at jende bort. Jeg tror, at, naar man saa anvendte Batterierne med pantserbrydende Skjts paa hver sin Side af Ebeltoft Vig, vilde man paa den Maade have en Reduite, om hvilken man vilde kunne sige, at den opfyldte saa godt som alle de Betingelser, man kunde stille til den; men, som sagt, det er kun i det Tilfælde, at man absolut vil have den saa sydlig; jeg anser det ikke for rigtigt, og jeg har en Grund til foruden den, jeg har anført, og det er den, [at ved Krigens Begyndelse, naar Allarmtrømmen gaar, og Folkene skulle samles, vil det være absolut heldigere, at Direktionen af Folkene ster til et Punkt, hvorfra man ikke i en meget stor Hastighed,

i en meget kort Tid vil kunne affjæres af Fjenden. Helgenæs ligger jo ikke saa overordentlig høit, vistnok kun lidt Nord for Aarhus eller i Hvide dermed, hvormod et nordligere Punkt, forekommer det mig, vilde frembyde større Garanti i saa Henseende.

Hvad angaar Thyen, skal jeg kun opholde mig ganske kort derved. Den ærede Minister har jo ikke foreslaaet noget særligt Anlæg for Thyen undtagen et lille Værk ved Lille Bælt. Jeg skal erkjende de Grundes Berettigelse, der have foranlediget Forslaget til dette Værks Anlæg, og jeg har slet ikke Noget mod det. Kun vil jeg sige, at jeg ikke kan regne det til det absolut Nødvendige, for at Landet skal kunne siges at være i Forsvarsstand. Jeg kommer derpaa til Sjælland. Ogsaa her kan jeg, efter hvad jeg har udtalt før, fatte mig meget kort; thi jeg har jo i mine tidligere Udtalelser erklæret mig enig med den ærede Minister i, at Kommunikationsmidlerne for Tiden og med den Udvikling, som man kan haabe, de kunne faae, ere tilstrækkelige. Med Hensyn til Reduitens Plads er vi ogsaa fuldstændig enige, Spørgsmaalet er kun om noget Mere eller Mindre, om hvad man i den Henseende bør tilstræbe. Jeg kan som sagt meget godt slutte mig til Idealet, om jeg end vil være tilfreds med noget Mindre. Med Hensyn til de Bevillinger, som den ærede Minister fordrer til Havneforsvaret, anser jeg dem for at ligge saa nær ved det Nødvendige, at jeg vil tilraade meget, at disse bleve tagne med under denne Kategori. Skjøndt man maaste maatte anse det for at være heldigere, om man ved større Udgifter kunde besytte Havnene, selv efter at Fjenden var gaaet iland, ved at lægge Befæstningerne som Forter foran Havnene, saa mener jeg, at det Formaal, der skal opfyldes, tilstrækkelig eller idetmindste paa tilfredsstillende Maade vil være fyldestgjort ved, hvad her er foreslaaet.

Jeg vender mig derpaa til det andet Forlangende, det, der vedrører Marineministerens. Med Hensyn til det kan jeg ikke Andet end for den første Bevillings Vedkommende meget anerkjende, at den høitagtede Minister vil søge at faae Flaadens Udvikling tilendebragt i en kortere Tid. Den forekommer mig at være et saa nødvendigt Baaben i Forsvarets Haand, at jo hurtigere den udvikles til sin fulde Kraft, desto bedre. Med Hensyn til de to andre Bevillinger er jeg ganske vist ikke i et saadant Tilfælde som det ærede Medlem, der sidder foran mig og talte for mig (Monrad), at jeg skulde mene, at de vare overflødige. Ivertimod, jeg tror, at Agersøund maa være et nødvendigt Punkt for Flaaden, blandt Andet af den Grund, at